

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. :
: Telefon številka 118. :
: :

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: :
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 6. :
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: :
: pust. — Za odgovor je priložiti znamko. :
: Telefon številka 118. :
: :

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vladno vabimo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času obnove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke „DAN“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:
Vse leto . K 18'— Cetrlet . K 4'50
Pol leta . K 9'— En mesec . K 1'50
V upravnistvu prejemam na mesec K 1'20.
S pošiljanjem po pošti v Avstriji velja:
Vse leto . K 20'— Cetrlet . K 5'—
Pol leta . K 10'— En mesec . K 1'70
Za Nemčijo vse leto K 24. Za Ameriko in druge dežele vse leto 30 K.
Naroča se lahko z vsakim dnem, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na naročilo.
Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.
List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira in vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravnistvo „DNEVA“.

Naprej junaki!

Dimotika, 30. januarja 1913.
Njega ekscelenci vrhovnemu poveljniku cesarske otomanske vojske naznanjam po Vaši ekscelenci, da je pogajanje v Londonu prekinjeno, in mi je čast javiti, da se v misli 4. paragrafa zapisnika o premirju širi dni po tem naznanilu, to je v ponedeljek ob 7. zvečer prično vojne operacije. Savov, vrhovni poveljnik bolgarske armade.

Na naslov Mahmud Šefket paše v Carigradu.

S tem kratkim pismom je pred 4 dnevi naznanil general Savov Turkom, da se vojna zopet začne. Danes zvečer bodo zadonele trombe, bobni bodo začeli ropotati, in poveljniki bodo dali povelje za pohod. Naprej, junaki! In čete se bodo pomaknile iz svojih ležišč, kjer so morale polegati skoraj cela dva meseca in glase „hura!“ bo z veseljem pozdravil povelje za pohod.

Vojak, ki je prestal t. zv. krvavi krst, ki se je boril med dežjem kroge in je vključil nevarnosti ostal čil i zdrav — tak vojak težko vzdrži dva meseca brez boja.

»Ako po daljšem premoru zopet zagrmijo topovi in jamejo pokati puške, se nam zdi, kakor da bi poslušali najlepši koncert.« Tako poroča poročevalec izpred Skadra.

Tekom dveh mesecev, ko je Evropa skušala iz premirja napraviti mir — smo skoraj pozabili na čete pred Čataldžijo. Le tu in tam se prihajala in negotova poročila. Zato moramo podati kratek pregled zadnjih dogod-

kov pred Čataldžijo predno je bilo sklenjeno premirje.

Fo včikih poročilih, ki jih je doživel turška armada pri Kirk-Kilise, Banar-Hisarju in Lüle-Burgasu zadnje dni meseca novembra, je nastala v vojski splošna zmešnjava in turške čete so v velikem neredu bežale proti Čataldžiji in proti Carigradu.

Nastala je velika nevarnost za sam Carigrad. — Kdor je bil mogel, se je umaknil v Azijo — v mestu samem je prevladala revulucija, kajti vsled azijskih čet je nastala v mestu grječa in kruha je začelo nedostajati.

V obče se je pričakovalo, da bo bolgarska vojska pritisnila z vsemi silami na bežečo turško vojsko in da jo bo popolnoma uničila predno nastane v nji red. Toda bolgarske čete so bile utrujene, potrebovale so počitka in — med tem so tudi evropska vprašanja postala tako napeta, da jih je bilo treba nujno rešiti. Zato je bolgarska vojska ustavila svoj nadaljni pohod na Carigrad — in je po prvih bojih pred Čataldžijo odnehala od bojev. Diplomati pa so sklenili premirje.

Boji okoli Čataldže so se začeli že okoli 12. novembra in Bolgari so napeli vse sile, da bi se čim prej polastili teh važnih trdnjav, o katerih so strokovnjaki trdili, da bodo zapre bolgarski armadi nadaljno pot. Trdnjave na Čataldžiji so bile zadnja leta izpolnjene in Turki so jih dobro utrili.

Bolgari so zavzeli pozicije na levi strani Kara-su. Do večjih bojev pred Čataldžijo ni prišlo, razven pri Bui-Čekmedži, kjer je turška mornarica obstreljevala bolgarske pozicije in je Bolgare prisilila, da so se umaknili in odnehali od napada.

Med četami se je med tem pojavila kolera. Bolgarska armada je imela okoli 30.000 bolnikov. K sreči je bolezen kmalu popustila — dočim je v turški armadi divjala z vso grozo in so vojaki na pohodih kar trumoma cepali — ter napolnili vsa pota s trupli.

Že dne 18. novembra se je portar obrnila na velevalisti, da bi posredovali med Turčijo in Bolgarijo. Dne 19. nov. je bolgarski min. svet sklenil, da se spusti v pogajanja in 20. nov. so že bili imenovani zastopniki. Toda Turčija si je želela pomešljati — tako da so se dogovori začeli šele 27. nov. in so trajali do 3. decembra, ko je bilo sklenjeno primirje. Bolgarski in turški zastopniki so se pogajali v železniškem vozu čez Kara-su.

Od 4. dec. so Bolgari popravljali svoje pozicije, uredili so si zimski tabor in se preskrbeli z vsem potrebnim za nadaljni boj. Bolne vojake so nadomestile novodošle čete. Dospeli so tudi Srbi.

Turki pa so med tem časom iz Azije spravljali svoje čete pred Čataldžijo. — Tako je minul božič in novo leto.

fred začudeno pogledal Ragastana. Toda pripisoval ga je pretirani vlnudnosti.

»Kocka je torej padla,« je dejal s trdnim glasom. Lantné, postavi se k ulici Montorgej. Jaz pokjem k ulici Sv. Odrašenika — ti Korkader, pa k ulici Siromakov. Gospod vitez, ali nam hočete izkazati čast in voditi boj s te točke?»

»Rajši grem z vami,« je odgovoril Ragastan, kroteč trudoma svoje razburjenje.

»Pojdimo torej! Dati hočem znamenje.«

Ognji so ugasnili po Dvoru Čudežev; odela ga je tesna tema, in v njej je zavladalo molčanje. V tem molku so se začeli zdajci trije strelji iz arkebuz, ki so zbudili zamolkle odmeve po spečem mestu.

II.

Zmaga Franca I.

Dočim so na Dvoru Čudežev dokončavali priprave za obupen odpor, so se vršili drugod dogodki, o katerih moramo poročati bralcu.

Videli smo, da je prišel Franc I. z Monklarjem in močno četo vojakov napravil preiskavo v hišici pri Tuilerijah, ko pa je videl, da sta Zileta in vitez De Ragastan izginila, se je vrnil v Luvr, z namenom, udeležiti se pohoda proti rokovnjačem.

V četi, ki jo je bil privedel Monklar v hišo Magdalene Feronove, pa je bil neki mož, ki ga naši bralci poznajo,

Spočetka se je sodilo, da bo premirju sledil mir — toda pozneje so se stvari tako zasukale, da je nastala nova vojna.

Koliko vojaštva je pri Čataldžiji, nihče ne ve. Pravi se, da imajo Bolgari okoli 200.000 ljudi. Po drugih poročilih ima general Dimitrijevič pred Čataldžijo 150.000 vojaštva (Bolgari in Srbov), general Savov, ki ima svoj stan v Lozengradu — pa ima 70.000 ljudi. Skupno torej 220.000.

Turki morajo imeti 150.000 do 200.000 vojakov, večinoma azijatov, Kurdiv in Anatolcev. Po drugih poročilih jih je do 250.000. Tako bi bili po številu močnejši, toda ta armada je v slabem stanju. Tudi je turška armada zgubila svojega glavnega poveljnika Nazim pašo, ki je bil pri revolti v Carigradu ustreljen. Nazim paša je bil edini, ki se je mogel meriti z bolgarskimi generali.

Pred Drinopoljem je še vedno general Ivanov z 60.000 mož. Tu se doslej niso zgodile nobene velike izpremembe.

Pri Galipolju stoji okoli 60.000 Turkov. Proti njim stoji bolgarska armada, ki ima tudi približno toliko vojakov, pod poveljstvom generala Kutinčeva.

Tako si stoje danes čete nasproti. Začenja se odločilni boj. Stojimo zopet pred velikimi dogodki. Kdor je čital izjave bolgarskih poveljnikov, ne more dvomiti, kje bo zmaga.

Želja vseh Slovanov je, da bi bolgarska armada enako zmagovito, kakor smo jo videli na poti do Čataldže — nadaljevala svojo pot — na Carigrad.

Danes Valčkov večer Slov. Filharmonije v „Unionu“.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881.

v Ljubljani

Ustanovljena leta 1881.

: obrestuje hranilne :

: vloge po čistih :

4 3/4 0/0 brez odbitka rentnega

: davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Sicer pa je govoril s trdnostjo, ki je nemalo dvignila teh ljudi, ki jih je bilo v dnu srca vendarle nekam strah spopada z redno vojsko.

»A zdaj,« je rekel Ragastan, »me poslušajte dobro: ubogi zlodej, ki ga je doletela tako strašna usoda, bi bil moral izstreliti tri arkebuz, v znamenje velikemu profosu, da vlada na Dvoru Čudežev mir. Ako ne počijo ti trije strelji, je prav mogoče, da se preloži napad. Odločite se torej, kaj vam je storiti.«

»Razupiem, gospod, vašo pravično zadrego,« se je oglašil Manfred. »Govoriti hočem torej namesto vas. Brate, ako nocoj ne izprožimo tistih treh strelcov, nas presenetijo v eni izmed prihodnjih noči. Če pa damo kraljevskim ljudem dogovorjeno znamenje, se ne bodo nadejali nikakega odpora. Ali ne mislite tudi vi tako?«

Poveljniki so važno pokimali z glavami.
»Kaj pa menite vi, gospod?« je vprašal Manfred Ragastana.
»Dete moje,« je rekel ta v silnem genotju, »jaz na vašem mestu bi govoril ravno tako.«

Ob nazivu »dete moje« je Man-

Ta mož je bil Aleš Lemahu.

Odkar je pomagal vojvodinji Etanpski ugrabiti Zileto, je Aleš mnogo premišljal.

In zaključek njegovega premišljanja je bil, da z ene strani ne sme zaupati vojvodinji Etanpski, z druge strani pa, da ga zadene vsa teža kraljevega srda, ako kdaj izve resnice.

Ko je izvedel novico o nenadni smrti gospe Sent - Albanske, je postalo to njegovo premišljanje še globlje.

»Moja uboga prijateljica je mrtva,« je dejal na tihem, hlineč se sam pred sabo, kakor da si otira solzo. »Res je, vsi smo namenjeni grobu. Toda moja draga prijateljica je bila krepkega zdravja. In, pravijo, da je umrla zato, ker jo je nenadoma začelo grizti po trebuhu. Povprašal sem v bastilji — stalo me je dve steklenici somurca, ki sem ga moral izliti v grlo temu pijancu — in sem izvedel, da jo je napadlo grizenje po zavžitju nekega sadja, ki ga je dobila. Kdo ji je poslal tisto sadje? To je skrivnost... A venomer mi sili na um, da je tej skrivnosti skoraj gotovo ime gospa vojvodinja Etanpska. Meni pa, ki ne jem rad sadja in nisem podvržen grizenju v trebuhu, se zgodi prav lahko, da me nekega dne pogoste izza vogala temne ulice s par palci mrzlega jekla. Hvala lepa, gospa vojvodinja Etanpska.«

Tako je ugrabil mojster Aleš in dodal sam pri sebi:

»Pa če bi naposled izvedelo njegovo Veličanstvo, kako je ime tistemu, ki je odvedel krasno gospodičino? Videl sem, da so prenovili vrvi na vseh mestnih vešalih. Kuga božja! Naj bo vrv stara ali nova, meni se noče cyratnice...«

In Aleš Lemahu je sklenil: 1. da se hoče varovati noč in dan; 2. da bo izkušal storiti kralju kako posebno uslugo.

Kakor smo že rekli, je bil med Monklarjevo četo tisti večer, ko se je izvršila hišna preiskava v hiši pri Tuilerijah.

Ko so dali znamenje za povratek, se je vprašal Aleš Lemahu, kakšen bi utegnil biti vzrok nenadnega izginjenja oseb, ki jih hočejo aretirati. Videl je, da polaga Franc I. na to aretacijo nenavadno mnogo in da je res čudno razočaran nad svojim neuspehom.

Toda kakšni so bili ti ljudje, ki jih je hotel kralj dobiti v svojo oblast?

Lemahu ni vedel tega. Toda rekel je sam pri sebi, da postane tisti, ki se mu posreči aretacija, z enim mahom ljubljence njegovega Veličanstva.

Posledica vsega tega je bila, da Aleš Lemahu ni sledil kralju in Monklarju v Luvr, marveč se je skrival v obližju hiše.

»Ako so ljudje v resnici odšli, mi nič ne škodi, če malo počakam, si je dejal. »Ker pa nihče ni videl žive duše, ki bi bila šla iz hiše in je

kakor napredno učiteljstvo, dela k večjemu šlažajo kakemu kaplanu — če vidite, g. Rimidan, da Vaš nasprotnik dela pridno, tedaj — se vzgledujte po njem, delajte tudi Vi tako marljivo in ne zavidajte klerikalnemu tovarišu boljše plače, ki je ne dobiva za svoje delo, ampak samo kot izkupiček za svoj — značaj!

Za psovke, ki po g. Rimidanu, lete na delavnega učitelja raz prižnico, je tu — sodišče. Kadar gre za osebno čast, tedaj, g. Rimidan, bodite brezobziren do skrajnosti. Če pa samo zabavlja čez Vaše delo, tedaj Vas to menda ne bo toliko motilo, da bi zaradi samih besed debelega fajmoštra pustili vse skupaj?!!

Toliko g. Rimidanu na to, kar je povedal zadnjič. Nemara se bo še spomnil in bo dejal, da se končno vendar lahko posreči Slomškariju to, kar je sezidal njegov značajni prednik. Dobro, toda če bo vse učiteljstvo, kateremu veljajo moje besede, trdno in vstrajno delalo za razširjenje človeka vrednih nazorov, ali ne bo klerikalcem zmanjkalo takih slavnih mož, s katerimi bi brž nadomestili nevarne Neslomškarje? In koliko jih je med njimi, ki se bodo začeli vračati kmalu, če bodo videli, da se je v taboru, kateremu pripadajo s srcem, začelo gibanje, ki obeta uspehe! Niso veliko vredni, tužna jim majka, ali v današnjem času, času številca, vendar tudi kolikortoliko odležejo...

Veliko bolj kakor g. Rimidan, mi ugaja gosp. Zmagoj. Sicer se ne morem strinjati z njegovim mnenjem glede tarnanja, ker islim, da je vsaj častneje nekaj si priboriti kakor pa izprositi in pritarnati. Če joku ženska, se mi smili in jo pomilujem, če pa joku mož, se mi zdi, da dela — nespodobnost... razven če joku od srda, ki si ne more drugega pomagati, ali pa od velike, neodoljive bolesti. Takih bolesti pa je malo, za pravega moža morda niti ene.

G. Zmagoj je izrazil idejo splošne svetovne učiteljske organizacije. Dobra ideja, ali ne vem, če je izvedljiva. Na drugi strani pa se bojim, da bi sicer učiteljstvo od tega imelo koristi, da pa bi utegnil imeti škodo — narod. Take velike svetovne or-

res mogoče, da nihče ni odšel, mi bo čakanje bogato poplačano, ako se mi posreči prinesiti kralju dobro novico. Počakajmo torej!

Aleš Lemahu se je skrtil za skupino starega drevja ter odprl oči, kakor se spodobi dobremu ogleduhu.

Njegovo čakanje je bilo precej dolgo, in že je hotel opustiti svojo stražo, kar zagleda, da je stopil nekdo iz hiše. Navaden opazovalec bi bil mislil, da je ta nekdo mlad kavalir.

Toda Aleš Lemahu je imel preveč fin nos.

Spoznal je žensko. Bila je v resnici Magdalena Feronova, ki je prišla pogledat, ali je vse mirno po okolici.

Burna radost je izpreletela Aleša Lemahuja.

Sredstvo, priti do sreče, po katerem je hrepenel toliko časa, je bilo zdaj vendar že enkrat v njegovih rokah.

Že se je pripravil, da bi šel za kavalirjem ali bolje, za žensko.

Toda neznanka se je zdajci vrnila v hišo.

»Se bo treba čakati!« je mislil Aleš Lemahu. »Vsa zalega mora biti v gnezdu, in prepričan sem, da izleti vsak trenutek.«

Res se je pokazala deset minut pozneje luč.

»Evo naših ljudi!« je zamrmral Lemahu.

(Dalie.)

organizacije, če so res same v sebi kaj trdne, koristijo velikim narodom, malim pa škodujejo, kajti nacionalizem prepaja od začetka človeštva vso zgodovino bolj, kakor se to poudarja. Le primerjajte — glede nacionalizma — vse velike boje od bojev Židov z Egipčani in dr. pa do bojev Slovanov z Germani, in — glede organizacije, ki škoduje malim narodom — cerkev!

Zato se zopet vračam nazaj k svojemu mnenju. Ne iščite rešitve v daljavi, posežite doma v boj in ne hodite k tujcem po pomoč! Gospod Zmagovalci imajo prav: organizirajte se med seboj! Toda ne v ta namen, da s tako pasivno rezistenco izsilite boljše razmere, ampak zato, da na znotraj močni in trdni, to moč in to trdnost uspešno prenesete v boj proti sovražniku — malo manj občutljivosti napram sebi in več brezobzirnosti napram sovražniku. Nadimur.

Važen trenutek.

NA DAN ZAPOČETKA NOVE VOJNE.

Dan, katerega so bile balkanske zveze določile za obnovo vojne, je napočil. Se par ur in mozeg pretresujoči, divji vik topov bode zopet začel govoriti svojo divjo besedo, ognjeno besedo. Začel se bode znova žvižg granat, šrapneli bodo v divjem sunku pretresale ozračje in bajoneti bodo zopet rili v človeška telesa. Ob 7. uri danes zvečer se začne znova novi, krvavi bojni ples, kajti niti Turčija, niti zavezniki niso odnehali za las. Splošno se trdi, da bode to drugo dejanje svete balkanske vojne slovanstvom tlačenost, trpelo le kratko dobo. Ali je o res, ali ne? Da! Turčija je do skrajnosti tako vojaško, kakor tudi denarno, na robu popolnega propada, dočim so zavezniki izpolnili svoje vojske, izgube na moštvu so izenačene, a vojne blaginje istako v zelo dobrem stanju.

Pride pa v poštev še druga točka. Balkanski zavezniki so si nabavili tudi težke, obležne artilerije. Danes po sedmi uri bode pričel strašen bombardma tako Odrina, kakor tudi Čataldže. Temu obstreljevanju pa bodo sledili generalni naskoki na vseh že označenih točkah. Posledice tega naskakovanja bodo — to lahko trdimo — poraz Turkov tu kot tam. Slabo stanje turške armade se je še bolj poslabšalo vsled raznih uporov med vojsko, bodisi pri Čataldži, bodisi v Odrinu. Odkar je padel Nazim-paša, leži nad vso turško armado kot tlačeča mora duh razdvojenosti. Pri Čataldži se bode turška armada med seboj in kakor znano, grozi Abuk-paša, da udari s 40.000 svoje vojske na sam Carigrad, dočim je že veliko število visokih turških častnikov zapustilo Čataldžsko armado, in se zateklo k Bolgarom.

Isti pojavi so na dnevnem redu v turški armadi v Odrinu. Vojski zahtevajo — a tudi častniki — da proda Sukri-paša Odrin Bolgarom. Meščanstvo, ki ravnotako kot vojaštvo, že par tednov trpi pod velikim pomanjkanjem vsega za življenje potrebnega, grozi vedno huje in huje. Zadnje vesti javljajo o tako močno narasli nezadovoljnosti med armado in meščani — katerih obeh je čez 100.000 — da si Sukri-paša niti ne upa več iz svojega domova. Mladoturki so igrali s svojim pučem pač le nevarno komedijo, ob katere koncu bodo sami najbolje prizadeti, kajti vevlasti so pripravljene, mirno gledati nadaljnemu dejanju vojske in po po-

razu zopet izročiti Turčiji kolektivno noto, popolnoma slično prvi. Zato je pač imel prav Venizelos, če je dejal ob svojem odhodu iz Londona: »Ne rečem zbogom, pač pa na svidenje, kajti prepričan sem, da se zopet snidemo v Londonu, ko bode Turčija na bojnih poljanah — poražena podpisala mirovni protokol.«

VELEVLASTI IN KORAK V CARIGRADU.

Kolin, 1. februarja. »Kölnische Zeitung« javlja, da ne odgovarja resnici, da so se velevlasti odločile za korake v Carigradu, napram turški vladi, marveč na to, da svetujejo v prilog miru. Vsled tega bod veleposlaniki v Londonu nadaljevali konference. Konečni odloki še niso izgovorjeni. Hkratu pa tudi javlja, da bodo veleposlaniki napeli vse moči, da se ohrani mir.

ZAČETEK VOJSKE.

Petrograd, 1. februarja. Med vladami v Soliji in Petrogradu je opaziti živahno izmenjavanje brzojavnih vestí. Splošno prevladuje mnenje, da po preteku mirovne odpovedi v ponedeljek ob 7. uri zvečer, sovražnost še ne bode započela, marveč, da se bode počakalo še par dni, to pa iz tehničnih vojaških razlogov. Pravijo pa tudi, da je to začasno odgojenje vojske uspeh pritiska, oziroma intervencije poslanikov. Prvotno se je trdilo, da Porta ni hotela privoliti v nikake koncesije glede Odrina, češ, da ni ona, pač pa da so zavezniki prekinili premirje in pogajanja.

IZJAVA ŠUKRI-PAŠE.

Carigrad, 1. februarja. Šukri-paša je poslal semkaj radiotelegram, v katerem izjavlja, da se ne uda, dokler mu je na razpolago le še eden vojak. V Odrinu je do 40.000 Bolgarov. Preden bi predal Odrin, bi vse te tisoče brez pardona uničil. V resničnost se brzojavke veleposlaniki ne verujejo, kajti Šukri-paši je le pre-dobro znano, da je v rokah zavezni-kov strašno mnogo vjetnikov, ki bi istotako storili grozen konec, kakor hitro bi se on izpozabil nad odrin-skimi Bolgari, odnosno Srbi ali Grki.

IZPRED SKADRA.

Belgrad, 1. februarja. Med oblegajočo srbo-črnogorsko armado pred Skadrom odpoved premirja ni prav nič učinkovala. To pa zaradi tega, ker so Turki iz Skadra neprestano delali izpade, tako, da so se tamkaj vedno menjavali boji, ki so bili za zaveznike zelo ugodni, za Turke pa skrajno neugodni. V petek je začela srbska br-zostrelna artilerija s hudim bombar-diranjem Skadra, katero se je danes še opoostilo, ker so prišli novi ob-ležni topovi. Če bi turška posadka naredila nenadoma izpad, bi se kot odgovor navadili zavezniki v general-naskoku na Skader. To bi brez-dvomno pomenilo takojšen konec turške posadke v Skadru.

PRED ČATALDŽO.

Belgrad, 1. februarja. Tu se ne po potrjujejo le zmagoviti spopadi med Bolgari in Turki, marveč se celo potrjuje, da so bili v neki večji bitki Turki silno tepeni in se umaknili v divjem begu.

Slovenska zemlja.

Iz Ptuj.

»Heimatschutz« je pri nas zelo delaven. Čeravno je naše mestce zelo majhno in imamo poleg »Süd-marke«, »Schulvereina« itd. še pre-

mno go nemških bojnih društev, je ta pangermanska filijalka vendarle nabrala v času svojega obstanka 1100 članov, ki jih je potem poslala štajerski glavni organizaciji. Zakaj to bilje-zimo? Iz čisto enostavnega vzroka, ker mora taka delavnost v primeri z našo malomarnostjo — boleti. Res, da nas je nemškemu življu — oziroma renegatom — nasproti, zelo malo. A vendar, vsaj pomoči bi morali tudi mi napeti vse sile, da zberemo kolik-ker le mogoče za našo obrambno druš-tvo. D. C. M. ima n. pr. tako ogromne izdatke, katerim pa prira-ščajo od dne do dne novi v naravnost kolosalni višini. Za to našo družbo bi l. ali našo požrtvovalnost še vsaj potrojit. Imamo pa še vrhutega »Bra-nit« , katerega nameni so pač ravno tako idealni. Zbirajmo tudi tu! Koliko stotisočev ima vsakoletno »Süd-marke«, a kako malo le ta naša or-ganizacija in vendar naj bi uspešno branila našo narodno, gospodarsko posest. Le pogledimo v našo okolico. Dan za dnevom pride posestvo za po-sestvom na prodaj, a vse pokupi ali »Südmarke« sama, ali pa z njeno po-močjo nemški in renegatski prisel-jenci. Poleg tega, da nam »Štajerc« zastruplja našo deco, naše odrasle ljudi, imamo še zgoraj omenjeno raz-narodovalno organizacijo, ki kot rak raz-žda na gospodarskem polju našo narodno posest. Mnogo prehladni smo še proti tem pojavom in če no-čemo doživeti, da bodo že naši otroci v doglednem času o posesti svojih očetov le sanjali, moramo se zdru-žiti, moramo skrbeti uspešno za našo obrambno društva. Že enkrat je ma-rihorski pisec v tem listu sprožil idejo vodstva narodnega katastra za Ma-ribo in njegovo okolico. Mi pa pra-vimo, da je najskrajnejši čas, zasno-vevati taki »Narodni kataster« po celem Slov. Štajerju, da bomo imeli vsaj pregled o onem, kar nam uide v tuje roke in, da bomo vedeli potem mediti naše nadaljne korake, vse naše ravnanje. Še je čas — čeravno ob dvanaesti uri — da, če zberemo vse naše sile, preprečimo, ustavimo ta nam nasprotni poplav, a stvar je nujna!

Viator.

Dnevni pregled.

»Otročarija«. »Slovenski Na-rod« v sobotni številki nekaj zabav-lja, ker smo pošteno okrali in za-ušesa potegnili zaspano politiko go-tovih slovenskih mestnih očetov radi molka v ljubljanskem občin-skem svetu glede celovških demon-stracij. Prav je bilo in se ni treba potem solziti.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela meseca januarja 1913. leta sledeči promet, in sicer: 1. Prejemki. a) Redni prejemki: 1. Prispevki iz nabiralnikov 907 K 90 v. 2. Prispevki podružnic, in si-ker Kranjska 1688 K 75 v, Štajerska 798 K 10 v, Primorska 2141 K 98 v, Nižje Avstrijska 68 K, skupaj 5236 kron 83 v. 3. Razni prispevki 4904 K 96 v, skupaj 11.049 K 69 v. b) Izredni prispevki. 4. Prispevki za obram-beni sklad 1206 K 55 v, skupaj 12.256 K 24 v. II. Izdatki. a) Redni izdatki: 1. Plače, i. e. m. u. čit. oso-bju, razni računi itd. 9539 K 96 v. b) Izredni izdatki. 2. Naložitev na glav-nico, oziroma obrambni sklad 1206 kron 55 v, skupaj 10.746 K 51 v, to-rej prebitka 1509 K 73 v. Opomba. Pri obrambnem skladu naloženi zneski in zapadle obresti so nedo-takljiva glavnica toliko časa, dokler ne dosežejo vplačani zneski 200.000 kron.

Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. I. Stanič 4 K 47 v, nabra-nih na ženitovanju Ivanič-Hodžen na Čatežu. C. Fr. Oset je poslal iz na-biralnikov v Trbovljah 47 K 36 v. Sedaj je dobil prvenstvo nabiralnik v gostilni Počivavšekovi, Gdč. Gi-zela Oček je neutrudno v svojem delu na korist družbe, narodna tr-govina g. Mahkova se je tudi vrlo izkazala. Tem in vsem rodoljubnim Slovincem v Trbovljah srčna za-hvala za rodoljubno in požrtvovalno delo. — Družbi sv. Cirila in Metoda je poslal g. Fr. Premru iz St. Vida pri Vipavi 23 K v spomin pok. g. Iv. Premru, trgovca v St. Vidu. K tej vsoti je prispeval gospod pošil-jatelj z 20 K, g. Edm. Planinec, nad-sprevednik juž. žel. v Ljubljani pa s 3 K. Mimi Muha v Lokvi na Krasu je poslala 41 K 30 v s poročilom: Mesto venca na krsto blagopokojne-mu g. Avgustu Praprotniku so daro-vali sorodniki, prijatelji in znanci 26 K 30 v, i. d. v isti namen 15 K. Hvala.

»Veda«. 1. številka »Vede« iz-ide 5. februarja z jako bogato vsebi-no. Tekom tega leta bo prinašala »Veda« jugoslovansko anketo, ki jo je organiziral uredniški odbor »Ve-de« in ki obeta nuditi jako važno gradivo.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu januarju 1913 je 199 strank vložilo K 73.940,90, 298 strank dvignilo K 75.769,25, 1 stranki izpla-čalo hipoteknih posojil K 16.000. Stanje hranilniš vlog K 2.010.508,44, stanje hipoteknih posojil K 1.581.706 48 v. Denarni promet 1. januarja 1913 K 314.768,21.

Drobiz iz Štajerske. V Mari-boru se je potepal te dni neki člo-vek, ki se je izdal za potnika neke tržaške velefirme za kavo. Spreje-mal je večja naročila Neka krčmar-ica, ki je tudi naročila »kavo«, je do-bila v petek pošiljko po poš., povzet-ju, označeno s »kavo« — a brez fir-me — v teži 5 kg, za 13 K. Ko je od-prla je našla v svoje začudenje v zavitu — brinje. V C. m. ureku je prenočil pri nekem posestniku nek človek, ki je trdil, da je slikar. Po-vedal je, da se piše V. Forsthuber in da je iz Ogrske. Prihodnje jutro je okradel posestnika za 130 K, se na novo oblekel ter izginil proti St. Ilju, od tod pa v Maribor, koder je zmanj-kało o njem popolnoma sledu. — Med postajama Rimske Topli-če in Laški trg je hotel dne 30. m. m. prožni nadelavec prekorati čel-jezniški tir na nekem ovinku, ki mu je zapiral pogled proti jugu. Med tem je pridrel brzovlak ter ga popolnoma povozil. Ime mu je bilo M. Suhawosan. — Goljufija z vo-zni milistki. Na progi Dunaj Trst južne železnice so prišli novim goljufijam z voznimi listki na sled. Žel. uprava je baje ogoljufana za mnogo tisočev. Proga mrgoli detek-tivov in tajnih revizorjev. — V Gradcu je napovedal konkurz ravnatelj združenih gledališč, Gre-venberg. Pasiva so ogromna. — V Gaberiji pri Celju se je poročil tovarnar A. Westen mlajši. Daroval je nemškimi celjskim bojnim dru-štvom svoto 1100 K. V Leskovcu pri Sevnici sta napadla fanta A. Radey in A. Solu 70 let starega po-sestnika A. Suaniseka, ter ga toliko časa tepla po glavi, da se je oblit s krvjo nezavesten zgrudil. Na to sta se še vrgla na njega spremljevalca Jurkoviča, ki pa je zbežal v bližnjo hišo. Drvela sta za njim, in ko nista mogla v hišo, še ustrčila v neko sobo, ne da bi koga zadela. Simoni-ška so našli na cesti in ga nesli domu.

Odslovljeni delavci. Vsi delavci v Whitehead-delavnici so odslovlje-ni. Pred nekaj dnevi je prišlo med inženirjem te delavnice (za ladije-stavbo) in nekim delavcem do raz-pora. V teku prepira je pognal de-lavce inženirju v glavo kos železa. Ker so se postavili tudi nekateri drugi delavci proti inženirju, je rav-nateljstvo odslovilo vse.

Prepovedan list. Načelstvo zveznih železnic — tako poročajo iz Curiha — je prepovedalo razproda-jo lista »Simplicissimus« po vseh kolektorih ter večjih in manjših po-stajah. List baje škoduje s svojimi pornografičnimi slikami, morali. — »Simplicissimus« je tudi na Ruskem prepovedan. Avstrija bi dobro sto-rila, če bi sledila obema državam. Ta list je znan širom sveta tudi radi svoje nesramne protislovanske tež-nje.

Strašen vihar. Iz Citave poro-čajo, da je divjal v sredo tako silen vihar, da je ob 6. zjutraj prihajajoči osebni vlak, bil vržen iz tira. Jeden voz se je pri tem užgal. Ranjenih in mrtvih ni bilo.

Nasilnež. Iz Sarajeva poroča-jo: V bližini Jajca je hotel siloma odvzeti posestnik Divič 15letnega dekleta. Med pristaši Divičevimi in onimi dekleta je prišlo do hudega spopada. Na obeh straneh je bilo veliko ranjenih.

103krajni morilec. V Čarko-vem, na Ruskopoljskem, je prišla policija nekega zločinca, o katerem je znano, da ima 103 umore na vesti.

Silna eksplozija. V Rockefeller-jevem zavodu je v tamošnjem ke-mičnem laboratoriju eksplodirala neka mešanica, ter napravila okrog 12.000 škode.

Atentat na stražo. V Sarajevu so neznani napadalci streljali na vo-jaško stražo pred mostom preko Na-rente. Jedna kroglica je prevrtala vo-jaku kapo. Napadalci so zbežali v temi.

V veliki nevarnosti je angleški parnik »Yingchoro«. Videli so ga na višini pred otokom Luzon s strtim vijakom. Na krovu ima 200 potni-kov. Križarka Združenih držav »Cincinnati« je dobila povelje, da mu hiti na pomoč.

Otrok izdal očeta. V Jablunkih pri Moravski Ostrovi je povedal sin kočarja Segerskega, da je njegov oče ubil in oropal ter v gozdu zakop-al nekega človeka, ki je potoval mimo njih hiše. Pri Segerskem so našli več delov neke krvave obleke.

Ubeget goljuf. Iz Dortmundu na Nemškem je pobegnil trgovec Fran Menke potem, ko je več ljudi ogo-ljfal za velike svote. Posameznim osebam je poveril več kot 50.000 kron. Še dva dni pred begom pa je izvalil nekemu trgovcu 200.000 K, ter izginil brez sledu.

Obglavljen. V četrtek so obglav-ili v Versaillesu anarhista José Re-nanda. Lani je hotel neke vlomiti, pri čemer je bil pa zasačen od ne-kega orožnika, katerega je ustrelil.

Brez sledu je izginila manjša angleška ladja - spremljevalka kri-žarice »Persenoe«. Na njej je bil po-ročnik ter 8 mornarjev. Zadnjič so jo videli v Perzijskem zalivu, ko se je podala na pot proti obali Oman, da lovi tamkaj morske roparje. La-dija se je v kakem viharju s posad-ko vred potopila, ali pa bila od po-morskih roparjev uničena.

RAZNE ZANIMIVOSTI.

Revolucija pred štirimi tisoč leti. Pred kratkim je bil objavljen starinski papirus, (listi, s katerih se dela papir), ki je bil shranjen v Lei-denskem muzeju. S teksta tega pa-

LJUBE FIGI: Predpustne nezgode.

I.

»Oj, predpust, ti čas prokleti!« — Tako pravijo ljudje, ko se po pre-spanem pustnem mačku prebude, gledajoč v izpraznjene denarnice.

To je brenčalo lansko leto tudi meni po glavi in sklenil sem, da ne posetim nobene predpustne veselice. »Ostanem abstinent« sem si mislil, »in prihranim tiste kronce, katere bi drugače dobil slavni mestni magi-strat.« In to zaradi preglasnega po-nočnega ugaševanja naravnih in-štrumentov, ker vsakdo hoče postati (če še ni) v taki noči muzikaličen. — Pa jaz sem obračal, drugi so obr-nili.

Ko sem na pepelnico sredo, to je 21. svečana hitel zdrav in pre-span po opravih proti mestu, mi pride nasproti Vencelj Velikonja, mesarski pomočnik pri mojstru Bu-hari.

Pravkar je zapustil zakajeno veliko dvorano v »Mestnem domu«, kjer so imeli mesarski pomočniki svoj ples, ter si odšel zdraviti tiste-ga mačka, ki ne mijavka, pa je vča-sih tudi hud.

»Kam pa tako zgodaj?« mi pra-vi, ter išče raynotežja.

»Po opravih, prijatelj, po opravih, mu odgovorim stopajoč dalje.

»He, stoj! Nikakih opravih danes. Začetek posta je in mi, ki se-kamo meso v postu ravno tako ka-kor v predpustu, imamo danes novo leto, kakor ga imate vi navadni ljud-je takoj po Silvestrovem. Mi smo imeli sinoči svojega Silvestra; naše novo leto moraš z menoj prazno-vati! Če tega ne storiš, bogme, ne spoznam te za kristjana, in kdo ve, če bi me preprosil, da ti zakoljem prešiča, če ga boš kdaj imel: In pri-jateljja sva! Pojdi, stopiva k Drnuli, tam nama zavre literček ljutomer-čana in bogme dobro kapljico ima ta Drnula. — »Kaj meniš, ali bi nama ne bi bil voljan ga zavreti malo več kakor liter? Tako je! Seveda liter bo premalo. Tisti lonec, ki v njem vampe kuha, v tisti lonec ga nalije, pa je!«

Vzel mi je klobuk, ter odšel na-prej. Kaj sem hotel storiti? Slediti mu? No, če bi mi ne vzel klobuka, bi mu — tudi sledil!

Vencelj Velikonja ni mož, ka-teri gre za to v gostilno, da si pri-žge cigareto, ali pa da zdrobi pre-pečeno žemljo: on gre v gostilno zato, ker se toči božja kapljica, in te se rad »naje«. In takrat je imel že precej sladkosti v sebi; ko je posku-šal plesati po zmznjeni zemlji, je,

stopivši na zamrznjene mlakuže več-krat padel, kar seveda ni bogvedi kako škodovalo njegovi močni in drugače zdravi osebi.

Ko sva slednjič prišla do Drnu-love gostilne, pozdravi Velikonja starejšega gospoda, kateri je bil že po obrazu videti potomec tistega na-roda, ki je pribil Krista na križ.

»Ali greste tudi z nama?« ga uljudno povabi. »Ha, saj res, danes je obletnica, ko sva skupaj sedela. Ha, ha! Ali se spominjate gospod Gold-schneider?«

Slednji je nekaj zamrmral, se od-povedal prijetnemu šegretanju, ktere-ga povzroči božja kapljica po grlu, ter odšel.

»Pa pusti, če ne maraš, je uža-ljern klical Velikonjo. »Pojdi, pa pusti ga,« pravi meni, ker sem gledal za njim. »On je grd človek in perfiden, kakor vsi judi! Pojdi in ti povem, ka-ko vsa bila skupaj v luknji. In sedaj, prav sedaj je obletnica; da, da, zju-traj so me izpustili. Ho, ho!«

Stopil sem za njim, vrgel svojo abstinenco po predpustu stran, mi-sleč: volja je dobra, meso pa slabo!

II.

Ko nama je gostilničara večjo mero vina zavrela, sva ga počasi srebala in Vencelj Velikonja mi je jel pripovedovati te-le zgodbe izza predlanskega predpusta:

»Lani sem se zagledal v kuhari-co, katera je sleherni dan prihajala k nam po meso. Dopadla se mi je; in če res ni bila lepa, kakor so drugi de-jali, je imela pa vsaj pod palcem. Vo-da teče k vodi, denar pa k denarju, sem dejal, ko sem od tete podedoval nekaj denarja. »Kaj ko bi jo poročil, in prišel na svoje,« sem si mislil. To sem tudi zaupal prijatelju Čuku, s katerim sva skupaj vole pobijala, ter jih iz kože dajala pri enem in istem mojstru.

»Ta Čuk je bil precej učen člo-vek; res, učen tako, da je bil od sa-me učenosti ves bled in bolan.

»Ker sem bil napram ženskam že od nekdaj boječ, sem naprosil nje-ga, naj govori zame pri njej dobro besedo. On mi je to obljubil in je res tudi takoj začel.

»Nekoč je bila pa, ne vem po či-gavi krivdi slabo postrežena,« in po meso je pričela hoditi drugam. Ni se pritožila, ampak izostala je, pa ba-sta!

»In tedaj se je preobrnilo. Obče-vati je bilo z njo nemogoče; niti to-liko ne kakor preje, da bi ji lahko vo-ščil »dobro jutro«.

»Že sem mislil, da so padle vse moje lepe sanje v vodo, kar dobim od nje pismo in pismu priloženo nje-no fotografijo. — To je bilo par dni pred našim plesom, katerega kakor več, imamo vedno v »Mestnem do-

mu«. Pisala mi je, da pride na naš ples, ter me prosi, naj jo gotovo po-čakam pred Mrakom od 8. do pol 9. zvečer.

Ves vesel sem čakal že pol ure preje na zgovornem mestu. In res pride točno ob osmih; ampak ne sa-ma. Z njo je bil prileten možak, ki je bil vediti precej božji.

»Stopim k njima, ju pozdravim, ter vprašam njo, če je pripravljena takoj oditi na ples.

»Ta me gleda, on me gleda, ter mi konečno pravi: »Oprostite gos-pod, gotovo ste v zmoti. Ta gospo-dična je moja zaročenka!«

»Kar ostrmel sem. Nekaj časa stojim tako in gledam v meglo. Ko se zopet zavem, izvečem iz žepa njeno pismo in fotografijo, — a ni ju bilo več. Odšla sta.

»Nekaj časa premišljam, kakor je to mogoče, da ženska enega vabi na ples, z drugim se pa zaroči, a ni-sem mogel priti temu na sled.

Kar pride Čuk z dvema tovari-šema mimo. Stopim k njemu in on mi brez vsake bojazni pove, da je to storil on.

»Tega mu seveda nisem verjel. Pihno lahko piše, ampak njene slike se vendar ne valjajo prav tako okoli.

Ko mi pa pove, da je bila slika last njene prijateljice, Čukove ljub-ice, in da jo je dekle njemu dala, mi je nekaj zakipelo v glavi, in ne vem,

pirusa se razvidi, da je bil stari Egipt, ta najstarejša državna organizacija, obvladana ravno tako s kizami, državnimi prevratni in katastrofami, kakor naše države. Ta papirus je iz leta 2000 pred Kristom; podaja nam poročilo o grozni revoluciji, ki se je vršila pred 4000 leti. Neki učenjak Ipu - Wer je stopil pred vladarja in mu omenil o brezmejni bedi ljudstva, ki bi lahko imela za posledico razpad države. Do besedni prevod papirusa se glasi: »Uradniki so bili pobiti in njih akti ukradeni; kaka žalost se me je sedaj polastila; akti pisateljev kora so uničeni, tepta se po njih po ulicah in reveži jih trgajo na kosce. Povedal bom kralju, kaj se o njem misli in sodi. On mora biti pastir vseh in se mora zavzemati za vse ponižane. Kje je kralj? Spi. In mi ne vidimo niti njega niti njegove moči! Toda cela leta je tako. Ah, ko bi razumel to nesrečo! Morala je nastati velika izprememba: Kar se je včeraj še videlo, je danes uničeno. Socialna revolucija napravi, da bogatini tarnajo in reveži vriskajo od veselja, da vsako mesto pravi: Dovoli, da izženemo močne od nas. Povsod mora biti erakopravnost, socialni razločki naj izginejo, sin gospoda ne sme biti višji od sina sužnja. Ljudstvo se je uprlo in morilo in kradlo. Otroke svojih predstojnikov ubijajo ob zid, visoke so postavili za sužnje in morali so opravljati najtežja opravila, meščani delajo pri mlinških kamnih in velikaši morajo delati v kamnolomih. Oni, ki so nosili krasno obleko, hodijo sedaj v cunjah. Visoke dame so sedaj beračice, ki prosijo za jedi. Vrata in stebri so podrti, obrtniki ne delajo, trgovina je šla po vodi. Lastnina je izpremenila svojega gospodarja. Stari, neznan egiptovski pesnik piše, dalje: Bogataš mora umirati od žeje, toda oni, ki je prej prosil za skorjo kruha, mora imeti zvečer mečeno pivo; kdor ni imel prej kruha, mora imeti sedaj pečenko. Kdor se je ogledoval prej v vodi, mora imeti sedaj krasno zrcalo. Zlato, srebro, malhiit naj krasi sedaj vratove sužnjem. Zavist in mržnja tedanjih revolucionarjev sta bili naperjeni večinoma proti uradnikom in pisarjem, ki so z akti in listinami obvladali ljudstvo. Zato jih je ljudstvo pobilo in jim akte pobralo. Vsa uradna poslopja so bila oplenjena, zakonike so razmetali po ulicah in nihče ni plačeval davka. Povsod je vladala groza in strah in nasilje. Smeh je izginil z ljudskih obrazov, povsod se je videla samo kri in glad. Reka, iz katere se je prej črpala voda, je bila sedaj okrvavljena. Tako popisuje revolucijo v Egiptu stari papirus. Kako je bilo po revoluciji, o tem papirus ne omeni ničesar. Zanimivo pa je, da se je ohranilo pismen dokument o revoluciji, ki se je odigrala pred 4000 leti.

Originalen pesnik. Eden izmed najslavnejših japonskih pisateljev sedanjega doba je gospod Ishiba, ki obrača pozornost nase ne le vsled svojega literarnega delovanja, ampak tudi vsled svoje originalnosti. Družabnim salonom daje ta pesnik bogat material za razgovore. Ako bi se začele japonske dame dolgočasiti, jih gospod Ishiba brž reši iz dolgočasje. Pred nekaj meseci je pisatelj in pesniku Ishiba umrla žena. Po kratkem času svojega vdovstva je sklenil Ishiba, da se poroči drugič in da tako najde družico, ki ga bo spremljala na vseh potih njegovega življenja. Ta namen je pesnik razodel vsem svojim prijateljem in tovarišem, katere je tudi povabil v svojo pisarno. Naznanil jim je, da mu morajo pomagati najti ženo, ki bi bila njegova vredna. Dobil je seveda toliko krasnih ponudb, da bi bil kak drug mož v tem položaju v velikanski zadregi. Toda gospod Ishiba ni našel med vsemi deklicami niti ene, ki bi

zadovoljila njegovo pričakovanje. Japonski pesnik je napravil in postavil šest pogojev mladenkam, ki so se hotele z njim omožiti. 1. Dekle mora poznati iz lastne izkušnje vse faze ljudskega življenja in mora poznati vse družabne vrste natanko, zakaj le taka žena je lahko popolna. 2. Ne sme imeti ničesar drugega, nego obleko, v kateri vstaja jutraj s postelje. 3. Mora se popolnoma ločiti s svojo rodino. 4. Mora se strogo brigati zato, da bi bila kuhinja in kopeli popolnoma čista in da bi se porabila v vsakem trenutku. 5. Mora se čestiti po japonski modi in ne sme nositi niti oline niti kodrov. 6. Velika mora biti šest komolcev in tudi močna mora biti razmeroma. Krasne poteze obraza in druge lastnosti ne pridejo v poštev. Japonske dame so bile s temi šestimi točkami precej razočarane, vendar se je kljub temu prilagodilo 47 deklic. Izvoljena je bila neka 28letna dama. Ženitina se je vršila strogo po japonski šegi, samo gostje in sodni uradniki so morali ostati pred vrati. Po končanih formalnostih se je pokazal gospod Ishiba med vrati in je razglasil, da je oženjen. Obenem je prosil, naj se občinstvo razide, ker si ne bi rad pokazal krasnega dneva svoje ženitve s kakim sprejemom. Ženitev in zakon, kakor tudi novoporočenca — vse zelo originalno.

Ljubljana.

— »Slovenec« in podržavljenje ljubljanske policije. S hinavskim protestom se je pretlede dni oglasilo klerikalno glasilu, da ni vlada pri podržavljenju policije vzeja v službo nobenega slovenskega uradnika. »Slovenec« je sicer dobro vedel, da se je s svojim ogorčenjem oglasil prepozno, a se dela sedaj iz same hinavščine za zagovornike slovenskega uradništva. Prej ko še ni vlada uradnikov imenovala, so pa klerikalci pri »Slovencu« in okrog »Slovenca« molčali kot grob!

— Župnik Andrej Petek †. 30. prosinca t. l. na »debeli četrtki«, smo položili pri ljubljanskem Sv. Križu k večnemu počitku moža pošteniaka, zlatomašina in župnika v pokoju Andreja Petka, 80letnega starca, enega izmed onih, danes že zelo redkih reprezentantov tiste struje tolerantnih duhovnikov iz preteklega doba, ki so istinito umeli svoj vzvišeni poklic in bili ljudje med ljudmi. Rajnik ni bil v semejšu zamen učenec Pogačarjev in Zamejčev, zamen ni imel za ordinaria blagopokojnega Wolfa, moža kremenjakov, ki so bili vzor. — Preminulemu Petku je tekla zibel v Ribnici, kjer je 26. listopada 1835. l. zagledal luč sveta. Po dovršenih gimnazijskih študijah je vstopil v bogoslovje in bil 25. mal. srpana 1858. l. posvečen v duhovnika. Prvo kaplansko službo so mu odkazali pri Sv. Križu poleg Kostanjevice, potem v Škocijanu in drugod. Dolgo vrsto let je župnikoval na Polžniku, kjer je zamenil to župo z ono pri Sv. Križu poleg Litije. Tu je 1908. l. pel svojo zlato mašo in listopada 1910. l. stopil v stalni pokoj. Umrovljenec se je naselil v Ljubljani kjer je 28. prosinca t. l. končal svoj zemeljski tek. Umrl je za rakom v goltancu. Pred poltretjim mesecem je še maševal in dva dni pred svojo smrtjo še pušil iz svoje neločljive lesene pipe. Pokojnik je bil omikani, ludomil in tolerantan gospod, prava stara korenina; imel je blago srce in odprto radodarno roko. Kjer je služboval, so ga čislali in ljubili ne samo ožji stanovski tovariši, nego tudi priprosti narod, kateremu je bil skrben oče v pravem pomenu besede. Veselega družabnega dov-

kako je prišlo, da so se kar naenkrat valjali trije po tleh: Čuk in njegova tovariša. To šalo sem torej takoj poplašal.

Ko sem hotel Čuku še brco pritisniti za nemeček, me prime dva policaja in odpeljeta, saj več kam.

Moj up, da sem bolj zabaval, v družbi moje namišljene bodoče žene, mi je splaval torej po vodi!

III.

Za zaklenjenimi vrati sem pre-mišljeval o dobri kapljici in o slabi kapljici, ki jo je napravil Čuk; kar se ključ zavrti, ter pade notri ta, ki sem ga ravno preje povabil na kozarec zavretega.

»O Jehova«, je tarna, »ne sedim v zboru goljufije, in s hudodelniki ne hodim, pa me zapirajo. Sodi, o Gospod, tiste, ki mi delajo krivico; premagaj tiste, ki se zoper mene bojujejo.

On je žid. Ker se kakor listje, katero odnaša veter na vse strani, raztrese ni po svetu, se nisem prav nič čudil, da je prišel eden Abrahamevega ali Izakovega rodu pokušat ričet v naše mesto.

Ko ga vprašam, kako da pride sem notri, zatuli: »O, Gospod, ti sekaš rane, pa jih tudi zaceliš! Gotovo me rešiš iz te zanjke, katero so mi skrili, ker ti si moj zaščitnik.«

»Ko se je umiril, mi je povedal, da ima navado vsake večer iz trgovine (bilo je trgovec) v kavarno, in potem v Tivoli na zrak. Ker je bila lepa pot, je odšel tudi takrat, žal, na svojo nesrečo.

Ko je bil sredi drevoreda, prileti pes, skače okoli njega, ter ga ne pusti naprej. Bil je primoran počakati, da je prišel neki gospod; ta pa mesto da bi se opravičil radi svojega psa — mi napove aretacijo. Šlo se je za neko tatvino, katere se je izvršila ta večer na zaključnem venčnem društvu »starih devic«, in sicer je bilo neki ženski ukradena zlata ura s težko zlato verižico.

Nič ni pomagalo, da se je hotel legitimirati: mož je zahteval, da gre z njim.

Udal se je in šel.

Tako sem dobil družbo in skoro pozabil na plesno ranjanje.

Proti jutru pokličejo Salomona Goldschneiderja ter ga izpuste, pro-

tipneža, ki je kaj rad in pogosto zahajal i med posvetne inteligentne kroge, njegovih soljenih, pristno ribniških šal, ki jih je kar sipal iz rokava, se še danes radostno spominjajo njegovi stari znanci in prijatelji tam na bregovih zelene Save. Prijazen spomin mu ohranimo izvestno posebe še stari »jogri« Nimrodovi, ki smo svoječasnno v bližini njegovi po poljskih hribih, v Ameriki, na Dolgi njivi, žampohu, itd. pošiljali razni divjadi smrt in pogubo iz risanih devci. — S pokojnikom sva se zadnjič sešla pred dobrim dvajsetimi leti. Tedaj me je prinesla noga skozi Sv. Križ. Tam pred cerkvenimi vrati se je mahom pojavila markantna postava starca Petka. Moral sem ž njim v župnišče. Po starem svojem običaju mi je vprvo prinesel priljubljeno viržinko in šilo slivovke, sam pa zapalil si nerazdružno posestrino, lulo dolgocevko. Izrazil sem mu svoje začudenje, češ, čemu si na stara leta zamenjal prejšnjo rovtarsko župo z enako v hribih, ki je isto zabita s plankami. S Križem sem prišel, je odgovoril, cikajoč na svojo prvo službo, s Križem bom končal! In vresničilo se je to! Jaz na pristavljam tem besedam danes; In pri Križu boš počival, brate! Have, pia anima! Harambaša.

— Lovski ples. V soboto se je vršil II. lovski ples v Narodnem domu in je uspel prav tako krasno, kakor prvič. Dekoracija sicer ni bila tako razkošna, vendar je bila lovskemu plesu povsem primerna. Okoli devete ure je bila velika dvorana polna in tudi drugi prostori Narodnega doma so se popolnoma napolnili. Ob 10. zvečer pa so navdušeni plesalci komaj dobili dovolj prostora za ples. Lovski ples je trajal do 6. ure zjutraj. Na plesu smo videli gosp. župana dr. Iv. Tavčarja, za deželni odbor dr. Trillerja in razne druge zastopnike. Vlado zastopniki in vojaštvo se je opravičilo. Večer je bil zelo animiran in je privabil mnogo gostov iz vse slovenske domovine.

— Slovensko gledališče. V soboto in v nedeljo zvečer se je igrala »Mala čokoladnica«. Gledališče je bilo obokrat srednje obiskano. Natančneje poročilo sledi.

— Gospodinjina šola v »Mladiki«. Letošnji I. petmesečni gospodinjinski tečaj se konča s koncem februarja t. l. Drugi tečaj se začne s 1. marcem t. l. V ta tečaj se sprejme 12 gojenk, izjemoma tudi več. Gojenke stanujejo lahko v internatu, kjer so pod dobrim nadzorstvom in kjer imajo vso oskrbo — ali pa tudi stanujejo izven internata. Internistke plačujejo za vso oskrbo s šolnino za gospodinjinske in kuharske pouke ter za belo šivanje mesečnih 100 K. Eksternistkinje pa plačujejo za gospodinjinske in kuharske pouke, za belo šivanje in za opoldansko hrano mesečnih 45 kron. One gojenke pa, ki bi opoldanske hrane ne imele v internatu, plačujejo za ves pouk mesečnih 20 K. Poučuje se: praktično kuhanje preproste in fine meščanske hrane, gospodinjinsko knjigovodstvo s kalkulacijami, hranoslovje, gospodinjstvo, zdravjeslovje (ta predmet poučuje praktičen zdravnik), serviranje, belo šivanje, likanje. Priglasiti se je vodstvu »Mladike« v Ljubljani, Šubičeva ulica št. 9 do 20. februarja t. l.

— »Politično in izobraževalno društvo za dvorski okraj« izreka vsem, ki so v zadnjem času darovali knjig za njegovo knjižnico iskreno zahvalo, osobito pa velečenjeni rodbini Filip Supančičevi, g. poštnemu blaginiku Rajko Arcetu, g. strojniku Rado Korenetu, g. žel. nadzorniku Josipu Mazi, g. zdravniku dr. Ivanu Oražu in g. profesorju dr. Pipenbacherju. Ker se poset knjižnice množi od dne do dne in nujno potrebujemo

seč ga odpuščanja. Da so ga aretirali, je bil kriv pes, kateri je bil na napačen poti. Tat, ali pri tatvini soudeleženi, je izgubil robec, tega so dali psu poduhati, in ker je pes mislil svoje, gospodje pa svoje, so ga izpustili in mrcina se je šel sprehajati v drevored. Da pa je napadel gospoda Goldschneiderja, je krivo gotovo to, ker je imel pač smolo, ter nekam stopil. — No ja, tudi psi imajo svojo potrebo.

Odšel je bolj osramočen, kakor jaz in manj kriv. Pripetila se mu je mala nezgoda; in ker je bilo to na pustni terek, jo je lažje odpustil.

Sedaj vidiš, kako se menjajo v človeškem življenju žalost in veselje. — Ker je pust samo enkrat v letu, se ga mora takrat praznovati, kadar je. Ker ga vlani nisem tako, kakor sem želel, ga hočem nadomestiti letos; ob enem pa praznujem obletnico svoje nezgode. Pij! Če nama zmanjka, ga zavre še en lonček Eks!

Pil sem. In tisto pepelnico sredi sem imel tudi jaz manjšo nezgodo; no, letos ga doživi kdo drugi!

še dobrih knjig, da lahko zadovoljimo vsem zahtevam obiskujočega občinstva, vabimo vse p. u. okrajane in somišljenike, da pristopijo v krog knjižničnih podpornikov. Knjige se oddajo lahko v društvenem lokalu. Pred igriščem št. 3, ali pa se naj po dopisnici naznani društvu, da pošlje po nje. Društvo kupuje tudi stare a dobro ohranjene knjige ob knjižničnih poslovnih urah, t. j. vsako sredo od 6. do 8. zvečer in ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. dopoldne.

— Mestna hranilnica ljubljanska. Promet meseca januarja 1913. 2200 strank je uložilo K 1.266.779.29, 2016 strank je dvignilo K 1.342.590.89. Stanje ulog K 41.831.831.64.

— Ljubljanska kreditna banka. V mesecu januarju 1913 vložilo se je na knjižice in na tekoči račun 2.963.913 kron 87 vin, dvignilo pa 2.835.738 K 35 vin. Stanje koncem januarja 1913 K 13.045.815.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

NEVELJAVNI BANKOVCI.

Dunaj, 1. februarja. Avstro-ogrška banka je bojda sklenila, da od 21. februarja leta 1913 (letos) ne bode več zamenjala 10 K bankovcev.

ČUDNA POTA AVSTRIJSKE DIMACIJE.

Praga, 2. februarja. Tu se vzdružujejo vesti, da je konzul Prochazka premeščen iz Prizrena v Južno Ameriko. (Če so božja pota čudna, so ona avstroogrške vlade še — čudnejša. Op. ured.)

PREPOVED.

Carigrad, 2. februarja. Porta je prepovedala poročevalcem evropskih velikih časopisov prisostvovati bitkam in vojnim operacijam sploh.

DOLOČITEV MEJ.

Sofija, 2. februarja. Bolgarski vladni list »Mir« priobčuje vest, potom katere se zahteva od Bolgarov, da spada k meji novo osvobojenega bolgarskega ozemlja tudi Odrin. Vkljub temu, da Porta na videz tem zahtevam noče ustreči, se združuje v bolgarskih diplomatskih krogih trdovratno vest, da ni izključeno, da pride na podlagi novih turških predlogov do zopetnih pogajanj, pri katerih bi se imelo rešiti tudi par drugih, za bodočnost važnih spornih točk.

POTOVANJE BOLGARSKIH PRINCEV.

Solun, 2. februarja. Iz Soluna javljajo, da sta se napotila bolgarski prestolonaslednik Boris in princ Ciril v Deedeagač.

KAJ JE RESNIČNO?

Solun, 2. februarja. Iz Velesa javljajo, da je tu baje prišlo med Srbi in Bolgari do nesporazumljenja. Srbi so potom teh vesti naznanili Bolgarom da morajo zapustiti Veles najkasneje tekom 24 ur. Bolgari so zahtevali na to podaljšanje nadaljnjih 24 ur, ker so mnenja, da je ta zapoved le posledica netočnih informacij. (Od merodajne strani se javlja, da je to poročilo jemati z največjo preudarnostjo na znanje.)

DR. DANEV NA POTOVANJU.

Pariz, 2. februarja. Včeraj je semkaj dospel bolgarski delegat dr. Danev, ter obiskal glavne vodilne državnike Francije, med njimi ministrskega predsednika Poincaréja.

RUSKA ODLOČBA ZA ZRAKOPLOVCE.

Petrograd, 2. februarja. Rusko vojno ministrstvo je zopet izdalo strogo odločbo, potom katere morajo zrakoplovci tujih držav, kakor hitro prelet ruske meje, na dana znamenja pristati na zemlji, Kdor bi se temu ne pokoril, se izpostavlja nevarnosti, da ga ruske obmejne straže obstreljujejo.

POOSTRENE POLICIJSKE ODREDBE.

Petrograd, 2. februarja. Minister vnanjih zadev je odredil konferenco guvernerjev, v kateri se ima odločiti o postreženih policijskih določbah. Ta konferenca je tem važnejša, čim bolj se pojavljajo v raznih ruskih guvernijah volni tujih držav. (Trozveza? Op. ured.)

REUNIJA.

Berlin, 2. februarja. Iz konference veleposlanikov izve »B. A. Z.«, da se bode poskusilo Porto pregovoriti do t. a. da sklene z zaveznički mir. Če bi pa se sovažnosti vendarle nadaljevale, ostanejo vevlasti popolnoma neutralne.

MLADOTURSKO GIBANJE V SOLUNU.

Carigrad, 2. februarja. Med tukajšnjimi mohamedanci se je pojavilo revolucionarno gibanje. Odredilo se je poostreno obležno stanje.

MAHMUD ŠEKFET.

Carigrad, 2. februarja. Danes je obiskal veliki vezir Mahmud Šekfet-paša angleškega veleposlanika lorda Lowterja. Obisk je trajal pol ure. O vsebini in značaju obiska se ne ve še nič določenega.

TURSKO POSOJILO.

Carigrad, 2. februarja. Turčija išče posojila 300.000 turških funtov. Carigrad, 2. februarja. »Deutsche Bank« se je zavezala, privoliti v turško posojilo. Kakor hitro dobi od Turčije določene obveznice, bode izplačala zahtevano vsoto.

TURSKO ODLIKOVANJE.

Carigrad, 2. februarja. Vali Od-rinskega vilajeta je bil odlikovan z velikim kordonom reda »Osmanie«.

VELEOTOMANSKO GIBANJE.

Carigrad, 2. februarja. Tukaj došle vesti javljajo, da je več afganistadskih visokih mohamedanskih dostojanstvenikov žrtvovalo 250 funtov v narodne namene. Sklenilo se je, da raje poginejo na razvalinah turškega cesarstva, kot da bi privolili v odstop Odrina. Deputacija je šla tudi v Bruzo, na grobišče ustanovitelja turškega cesarstva, sultana Osmana. Prisegli so, da ne pripuste, da bi bolgarska noga prekoračila prag močjeje.

STAVKA.

Hamburg, 2. februarja. Med stavkajočimi tukajšnje mestne železnice in ravnateljstvom je prišlo do sporazuma. Nastavljencem se zvišajo mezde. Delo se je zopet pričelo.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaskih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Več krasnih ženskih kostumov (banditke) popolnoma novih, izgotovljenih v baržunu in atlasu, se za jako nizko ceno (18—20 K) prodajo, eventuelno izposodijo. Kje, pove »Prva anončna pisarna«.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lasje in brado »Neril« po 2 in 4 K — toaletne potrebščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

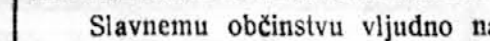
Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,

(vogal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okusno. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzela in otvorila

gostilno „pri Teličarju“

v Zgornji Šiški

.. Celovška cesta šte. 49. ..

Zagotavljam slavnemu občinstvu najboljšo postrežbo in se priporočam za obilen obisk

Jožefa Križ, gostilničar.

Najfinejši ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležganjarna

M. ROSNER Co.

Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Kupujte in naročajte „DAN“!

Naročite in širite „Dan“

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo od 24. jan. do 31. jan.

		Cene v kronah	
		od	do
1 kg govej. mesa I. vrste	1-80	2-—	
1 „ „ „ II. „	1-60	1-80	
1 „ „ „ III. „	1-50	1-70	
1 telečjega mesa	1-80	2-—	
1 prašič. mesa (svež.)	1-92	2-—	
1 „ „ „ (prek.)	2-20	2-40	
1 koštrunovega mesa	1-92	2-—	
1 masla	2-60	2-80	
1 masla surovega	2-40	2-80	
1 masti prašičje	2-10	2-16	
1 slanine (špeha) sveže	1-92	2-—	
1 slanine prekajene	2-—	2-20	
1 sala	1-92	2-—	
1 čajnega masla	3-20	3-80	
1 margarinkega masla	2-20	—	
1 jajce	—07	—09	
1 liter mleka	—20	—22	
1 „ „ posnetega	—08	—10	
1 smetane sladke	—	—	
1 „ „ kisle	—90	1-—	
1 kg medu	1-40	1-60	
1 piščanec	1-20	1-60	
1 golob	—40	—50	
1 raca	1-80	2-20	
1 gos	5-50	6-—	
1 puran	—	—	
100 kg pšenične moke št. 0	35-80	—	
100 „ „ „ št. 1	35-40	—	
100 „ „ „ št. 2	34-80	—	
100 „ „ „ št. 3	34-10	—	
100 „ „ „ št. 4	33-20	—	
100 „ „ „ št. 5	32-—	—	
100 „ „ „ št. 6	31-—	—	
100 „ „ „ št. 7	28-—	—	
100 „ „ „ št. 8	18-50	—	
100 koruzne moke	26-—	—	
100 ajd. moke I. vrste	48-—	—	
100 „ „ „ II. „	46-—	—	
100 ržene moke	—	—	
100 „ „ „ št. 1	—28	—40	
100 „ „ „ št. 2	—36	—48	
100 „ „ „ št. 3	—40	—48	
100 „ „ „ št. 4	—28	—30	
100 „ „ „ št. 5	—26	—28	
100 kg pšenice	23-—	23-50	
100 „ „ „ št. 1	22-—	22-50	
100 „ „ „ št. 2	20-—	21-—	
100 „ „ „ št. 3	23-—	24-50	
100 „ „ „ št. 4	22-—	23-—	
100 „ „ „ št. 5	—	—	
100 „ „ „ št. 6	19-—	20-—	
100 „ „ „ št. 7	21-—	—	
100 „ „ „ št. 8	6-—	6-50	
100 koruze	—	—	
100 krompirja	—	—	
100 črnkvantina	26-—	—	
100 „ „ „ št. 1	7-50	8-—	
100 „ „ „ št. 2	5-—	6-—	
100 „ „ „ št. 3	3-—	4-—	
100 „ „ „ št. 4	8-—	8-50	
100 „ „ „ št. 5	9-50	12-—	
100 „ „ „ št. 6	8-—	9-—	
100 „ „ „ št. 7	1-06	1-30	

Tržaške Slovence

opozarjamo, da se prodaja v Trstu dnevnik »DAN« v sledečih tobakarnah:

ZELEZNIK, Sv. Ivan.
TROGAR, ulica Giulia.
BONORA, ulica Stadion.
TREVISAN, ulica Fontana.
STANIČ, ulica Molinipiccolo.
SEKOVAR, ulica Kaserma.
BAJČ, ulica Gega.
LAVRENCIČ, trg Kaserma.
MOŽE, ulica Miramar.
HREŠČAK, ulica Belvedere.
ANČOŠ, ulica Belvedere.
KICHEZ, Rojan.
GERŽINA, Rojan.
VIVODA, Rojan.
BENUSI, Greta.
HRAST, ulica Poste.
BILLAN, ulica Cavana.
RAUNACHER, ulica Campo Marzio.
RAUTINGER, ulica Riva Grumula.
PIPAN, ulica Ponte dela Fabra.
BEVK, trg Goldoni.
SCHERMIN, ulica Bariera.
PELISAN, ulica Bariera.
BEDENJ, ulica Madonina.
BELLO, ulica V. Bernini.
GRAMATICOPULO, trg Bariera.
PAPIČ, ulica Sete Fontane.
MURARO, ulica Sete Fontane.
BRUNA, ulica Rivo.
RONČELJ, ulica S. Marco.
SEGULIN, ulica Industria.
ZIDAR, Rocol.
SCHIMPF, državni kolodvor.

Kavarna
odprta celo
noč.
„LEON“
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Sprejmeta se dva

učenca

za slikarsko in plesarsko obrt. Kje, se poižve v „Prvi anončni pisarni“.

Kupujte „Dan“.

„Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.

„Dan“ je najbolje informiran slov. dnevnik.

„Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.

„Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.

„Dan“ je najcenejši napr. dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinarjev, s pošto mesečno le K 170.

„Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.

„Dan“ prinaša zanimive in znamenite zgodovinske romane.

„Dan“ prinaša znamenite sodobne politične karikature.

„Dan“ je odločen zagovornik vseh zatiranih.

Sirite „Dan“ med ljudstvom.

Naznanilo.

Usojava se slavnemu občinstvu in cenjeim gostom naznaniti, da se preseliva s svojo gostilno iz Metelkove ulice št. 27 v gostilno

„Grajžerjevih dedičev“

Prisojna ulica šte. 5.

Točila bodeva pristna štajerska in dolenska vina ter Reininghausovo marčno pivo v sodcih in steklenicah. Dobila se bodo tudi gorka in mrzla jedila.

Za obilen obisk se najtopleje priporočata

Al. Jzij in Marija Gratzner, gostilničarja.

Radi inventure

prodajam vso zimsko zalogo kostumov, mantijev, paletojev, jopic, bluz, raglanov, oblek, klobukov in vse drugo blago 50% pod lastno ceno.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

St. 2681.

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem mestnem magistratu je oddati za tekoče leto Josip Sühnlovo ustanovo za vojaške sirote v znesku 90 kron. Pravico do te ustanove imajo revne sirote vojaškega rodu. Naj bodo zakonske ali nezakonske, moškega ali ženskega spola. Prošnjam, katere je vlagati pri mestnem magistratu

najkasneje do vštete zadnjega februarja t. l.

je priložiti rojstni in krstni list, in če iz njega ni razvidno, da je bil prosilčev oče po poklicu vojaškega stanu, tudi še posebej dokaz o tem.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 31. januarja 1913.

Posebna specialiteta likerja

Posebna specialiteta likerja

Slavn. občinstvu v mestu in na deželi vljudo priporočam največjo zalogo krasnih

nagrobni vencev in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Cene brez konkurence.

V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K komad, tako, da si vsakdo lahko izbere.

Fr. Iglič :: Ljubljana ::
Mestni trg 11-12.

Ob nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v I. nadstr.

Ivan Jax in sin, Ljubljana

Dunajska cesta šte. 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in stroje za pletenje (Strickmaschinen) za rodbino in obrt.

Pisalni stroji Adler. - Vozna kolesa.

Ceniki zastoj in franko.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejšje uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija.

Cene najnižje!

Notni stavek.